

یادداشت

سال سختی گذشت، سال سختتری از راه می رسد

صادق کار

سال بسیار سخت و پر حادثه و حاشیه ۱۴۰۰ دو روز دیگر به پایان می رسد و سال نو آغاز می شود. سالی که به روشنی معلوم نیست چگونه بر مردم خواهد گذشت. اما قراین نشان می دهند که سالی سخت تر از امسال را پیش رویمان داریم. ما امیدواریم و آرزو داریم که سال جدید سال بهتری برای مردم باشد و مردم بتوانند در پرتو همبستگی و تشدید مبارزات آزادیخواهانه و حق طلبانه شان بر مشکلات متعددی که رژیم ولایی بر آنان تحمیل کرده فائق آیند و مشکل اصلی را که همانا رژیم استبدادی فقاhtی است از سر راه خود بردارند.

روشنی معلوم نیست چگونه بر مردم خواهد گذشت. اما قراین نشان می دهند که سالی سخت تر از امسال را پیش رویمان داریم. ما امیدواریم و آرزو داریم که سال جدید سال بهتری برای مردم باشد و مردم بتوانند در پرتو همبستگی و تشدید مبارزات آزادیخواهانه و حق طلبانه شان بر مشکلات متعددی که رژیم ولایی بر آنان تحمیل کرده فائق آیند و مشکل

اصلی را که همانا رژیم استبدادی فقاقتی است از سر راه خود بردارند و راه را برای غلبه بر مشکلات و بحرانها و فقر و بی عدالتی بگشایند.

در سال جاری اعتراضات کارگری گسترش بی سابقه‌ای یافت و مبارزات حق طلبانه زحمتکشان رشد چشمگیری پیدا نمود. با این همه رشد جنبش کارگری و گستردگی بی سابقه اعتراضات و اعتصابات به دلیل سازمان نایافتگی و شدت سرکوب نتوانست تعرض دامنه دار حکومت را بکلی متوقف کند و اعتراضات را از حالت تدافعی بکلی خارج کند.

حرکت های تعرضی همچون اعتصابات کارگران پیمانی نفت، نیشکر هفت تپه، کارگران چند معدن ذغال سنگ و مس از جمله اعتراضاتی بودند که از لاک تدافعی درآمدند و حالت تعرضی به خود گرفتند و بعضا دست آوردهایی هم داشتند. کارگران هفت تپه توانستند با یک رشته اعتصابات طولانی نیشکر هفت تپه را که خصوصی شده بود پس بگیرند. کارگران هپکو و آذربایجان نیز موفق به لغو خصوصی سازی این دو کارخانه شدند. کارگران پیمانی نفت با برپایی اعتصاب سراسری و طرح مطالبات تعرضی موفقیت های به دست آوردند، ولی بخاطر فقدان تشکل پایدار هنوز نتوانسته‌اند به همه اهداف اعتصاب شان برسند. مهمترین حرکت سالجاری اعتراضات پیاپی سراسری معلمان در ۱۰۰ تا ۲۰۰ شهر کشور بود که تحت رهبری شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان انجام شد و کل کشور را تحت تاثیر قرار داد و تحریکات بی سابقه‌ای در جامعه را سبب گردید. تجربه فعالیت جنبش معلمان با ردیگر اهمیت سازمانیابی مستقلانه در جنبش کارگری را به وضوح نشان داد.

با این همه با وجود این رژیم ستمگر و استثمارگر سال به سال وضع مردم از هر لحاظ بدتر می شود و تا کنون نیز غیر از این نبوده است. کافی است وضع امسال مردم را با سال گذشته مقایسه کنیم تا متوجه شویم که تنها طی همین یک سال چقدر بحران و مشکل و درد و رنج اضافی سر مردم آوار کرده‌اند. چقدر زندان ها پرتر، اعدام ها بیشتر و فقر و بی عدالتی و تبعیضات فزون تر شده اند.

پارسال تعداد کارگرانی که تا شب عید دستمزدشان را نگرفته بودند بسیار کمتر بود.

قیمت مواد خوراکی، کرایه و قیمت مسکن و دارو و درمان، پوشاک، برق و آب و گاز... در عید پارسال عموماً نصف عید امسال بود. کسی انتظار برنج کیلویی ۸۵ هزار تومانی، تخم مرغ دانه‌ای دو هزار تومانی را نداشت. اتوبوس خوابی و پشت بام خوابی هنوز باب نشده بود و گوشت و مرغ هنوز برای دو سوم جمعیت کشور تبدیل به رویا نشده بود.

تعداد کودکان بازمانده از تحصیل و کودکان کار و خیابانی و شکاف طبقاتی و تعداد جمعیت زیر خط فقر و فقر مطلق کمتر از حالا بود. حال اگر سالهای ۹۸ و ۹۹ و سالهای پیشتر را هم مقایسه کنیم خواهیم دید که بدتر شدن سال به سال وضع مردم یک واقعیت است.

امسال نیز سالی مستثنی نخواهد بود. حتی انتظار می رود که در اثر حذف ارزش ترجیحی قیمتها و تورم بسیار بیشتر از امسال و سالهای پیشتر رشد کند، مگر اینکه مردم بتوانند بر این روند اثر بگذارند و نتیجه را به سود خود رقم بزنند. البته اعتراضات کارگری و اجتماعی هم در همه این سالها رشد پیدا کرده است و هر سال فزونتر و گسترده تر از سال پیش شده اند. اما این اعتراضات به دلیل پراکندگی و سازمان نایافتگی بیشترشان دست

آوردهای اندکی داشته اند و نه توانسته است معترضین را به خواسته هایشان برساند و نه روند جاری را بکلی متوقف کند.

همین که می بینیم دولت به رغم همه اعتراضات هر وقت که می خواهد قیمت خدمات و کالاها و دلار را بالا می برد و دستمزد و حقوق ها را تعدیل و قوانین حمایتی باقی مانده را به زیان حقوق کارگران تغییر می دهد و سوبسید کالاهای اساسی را بر می دارد و هر اعتراضی را با گلوله و زندان جواب می دهد بخاطر این است که با یک نیروی سازمان یافته منسجم مواجه نیست.

نارضایتی بسیار عمیق است، اعتراضات گسترده است و تمایل به اعتراض روز به روز بین نیروی کار بیشتر می شود، با این اوصاف می بینیم که در شب عید هم دستمزد و حقوق و عیدی گروه کثیری از نیروی کار را حتی در شرکتهای پر سود نمی پردازند. نمایند آس و پاس کارگران شهرداری را که پیگیر دستمزدهای پرداخت نشده است، شب عیدی به زندان می اندازند و برای آزادی موقت او یک میلیارد وثیقه تعیین می کنند. دیوان عدالت اداری "دادنامه" پشت دادنامه علیه کارگران صادر می کند

قوه قضایی هفته ای نیست که چند حکم احضار و زندان برای رهبران شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان صادر نکند و همه این ها خلاف قوانین موجود هم هستند.

علت همه اینها فقدان سازمان یافتگی وسیع نیروی کار و پراکندگی مبارزات زحمتکشان است. باید همه هم و غم نیروی کار سازمان دادن خودش باشد. ظرفیت و تجربه به قدر کافی برای انجام این مهم وجود دارد و بخشی از هزینه سازمانیابی هم تا کنون تحمل و پرداخته شده و در حال پرداخت شدن است. وجود نیروی کار سازمان یافته یگانه عاملی است که می تواند هم نیروی کار را به خواسته ها و حقوق اساسی اش برساند و هم سلطه استبداد سیاسی را از میان بردارد. اگر می خواهید دستمزد هایتان بطور واقعی افزایش پیدا کند، امنیت شغلی داشته باشید و از بیمه و بازنشستگی و تامین اجتماعی برخوردار باشید و دستمزدتان به موقع پرداخت شود، اگر نمی خواهید سال به سال وضعتان بدتر شود باید خودتان را متشکل نموده و برای آنها مبارزه کنید. راهی جز این وجود ندارد. با تبریک نوروز و بهار خجسته و سالی به از همه این سالها برای همه مردم ایران.

از مبارزات کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش حقیقی دستمزد و حقوق بازنشستگی حمایت کنیم!

خواست کارگران و مزد و حقوق بگیران افزایش دستمزد متناسب با هزینه های واقعی زندگی است!

دستمزد و حقوق و سایر مطالبات کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته باید به موقع و منظم پرداخت شود!

کارگران جهان متحد شوید! بخش دوم

(Ronaldo Munck) رونالدو مونک

منظره جدید بازار کار جهانی حداقل حاوی دو نتیجه است: اولاً نشان می دهد تحلیلگرانی که بر افول نهایی نیروی کار اصرار داشتند، اشتباه می کرده اند. آنان در شوروشوق برای شکوفائی جامعه مدنی جنبش‌های "جهانی دیگر ممکن است"، نیروی کار سازمانیافته را غالباً به عنوان یادگاری از گذشته صنعتی از قلم انداختند. با این حال، از سال 2000 سازماندهی فراملی کارگری در حال افزایش بوده و ساختارها و تکنیکهای سازماندهی جدیدی را تجربه و ایجاد کرده است. ثانیاً، اگرچه به استثنای چند بخش محدود، هنوز یک بازار کار واقعاً جهانی پدید نیامده است، اما آنچه که می توانیم آن را شرایط کاری رایج جهانی بنامیم...

یک طبقه کارگر جهانی شونده

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، بخش‌های وسیعی از جهان که پیشتر تحت حاکمیت رژیم‌های سوسیالیستی دولتی یا سرمایه داری دولتی قرار داشتند، زیر نفوذ سرمایه جهانی درآمدند. اگر سرمایه را به عنوان یک رابطه اجتماعی بین صاحب سرمایه و کارگر درک کنیم، آنگاه گسترش جهانی سرمایه طبعاً باید به گسترش جهانی طبقات کارگر منجر شود. همین طور هم شد. بین سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۶ تعداد کارگران در سراسر جهان بیش از دو برابر شده و از ۱.۵ میلیارد به ۳.۲ میلیارد نفر رسیده است.

تغییر در ترکیب نیروی کار جهانی نیز این افزایش کمی را همراهی کرده است. مثلاً به علت این که بیشتر رشد کمی طبقه کارگر در به اصطلاح جهان در حال توسعه رخ داد، توزیع جغرافیایی [نیروی کار] تغییر کرد و این در حالی بود که نیروی کار در کشورهای توسعه یافته تر یک کاهش جزئی را تجربه کرد. نیروی کار زنان در اکثر کشورها در تمام سطوح درآمدی رشد کرده است. ترکیب شغلی نیروی کار نیز با رشد سریع در بخش خدمات دستخوش تغییرات چشمگیری شده است، در حالی که بخشهای کشاورزی، معدن و تولیدی [سنگین] همچنان شاهد کاهش مشاغل مربوط به خود در سرتاسر جهان بوده اند.

اما، علیرغم این دگرگونی سریع در نیروی کار جهانی، بسیاری از پدیده های پیش بینی شده به وقوع نپیوسته اند. ما شاهد "پایان کار" نبوده‌ایم و همگی مان به کارگرانی یا تسلط به تکنولوژی پیشرفته تبدیل نشده ایم. در تأثیر اتوماسیون بر جهان کار نیز اغراق شده است. درست است که روباتها در برخی بخشها جایگزین انسان شده اند، و در برخی دیگر از بخشها تولیدوری نیروی کار انسان را افزایش داده اند. اما تکنولوژیهای جدید، کلاً مشاغل جدیدی را ایجاد کرده اند؛ به این دلیل که این مشاغل پاسخگوی تقاضا برای کالاها و خدمات جدیدی اند.

به همین طریق، ایجاد شمار عظیمی از مشاغل صنعتی نیز، حداقل همپا و همسان افزایش تحرک سرمایه و سرمایه گذاری، یکی دیگر از ویژگیهای جهانی شدن است. به عنوان مثال، رشد مشاغل صنعتی در چین، منبع ۴۰ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور است. هفتاد درصد کارگران در کشورهای در حال توسعه، در بخش کشاورزی باقی مانده اند. به ازای هر کارگری که جذب به اصطلاح "اقتصاد دانش بنیان" می‌شود، تعداد بسیار بیشتری از کارگران در شالیزارها یا در شعبات مکدونالد فوق استثمار می‌شوند. بیش از ۲ میلیارد کارگر در سرتاسر جهان در بخش غیررسمی بی ثبات کار می‌کنند، بی آن که قانون از آنان حمایت کند، و بدون آن که به شبکه تأمین اجتماعی و آموزش دسترسی داشته باشند.

منظره جدید بازار کار جهانی حداقل حاوی دو نتیجه است: اولاً نشان می‌دهد تحلیلگرانی که بر افول نهایی نیروی کار اصرار داشتند، اشتباه می‌کرده اند. آنان در شوروشوق برای شکوفایی جامعه مدنی جنبش‌های "جهانی دیگر ممکن است"، نیروی کار سازمانیافته را غالباً به عنوان یادگاری از گذشته صنعتی از قلم انداختند. با این حال، از سال ۲۰۰۰ سازماندهی فراملی کارگری در حال افزایش بوده و ساختارها و تکنیکهای سازماندهی جدیدی را تجربه و ایجاد کرده است. ثانیاً، اگرچه به استثنای چند بخش محدود، هنوز یک بازار کار واقعاً جهانی پدید نیامده است، اما آنچه که می‌توانیم آن را شرایط کاری رایج

جهانی بنامیم، یا به عرصه وجود نهاده است. مثلاً گسترش کار بی ثبات، یعنی شرایطی را که زمانی عمدتاً به جهان به اصطلاح در حال توسعه محدود می شد، در نظر بگیرید. امروزه شرایط حاکم بر روی کل زمین حامی تدبیر یک استراتژی فراملی برای نیروی کار و تأسیس یک عامل معتبر تحولخواه برای مبارزه با سرمایه داری جهانی شده جدید است.

منادیان همبستگی فراملی

تحولات فزاینده در جهان کار این برداشت مرسوم نیروهای ترقیخواه را به چالش می کشد که گویا جهانی شدن نئولیبرال تماماً یک فاجعه بی سابقه برای کارگران، اتحادیه های کارگری و جنبش کارگری بوده است. البته موانع پیشروی سازماندهی کارگران چالش های سنگینی را ایجاد می کند. تحرک فزونی گرفته سرمایه منجر به افزایش شدید جابجایی، برونسپاری و برون مرزی کار شده است. شرکت های چندملیتی می توانند در برابر درخواست کارگران برای دستمزد بیشتر یا تلاش دولتها برای افزایش مالیات تهدید به بستن کارخانه ها کنند. مدیران شرکت های چندملیتی حتی می توانند کارخانه های خود را به رقابت در برابر یکدیگر بکشانند، بین آنها رفت و آمد کنند و مدیران و کارگران محلی را وادارند تا در رقابتی قهقرائی و بی انتها، هر یک در برابر دیگری از مطالباتش بکاهد. در عین حال، افزایش تحرک نیروی کار منجر به افزایش مهاجرت شده است، وضعی که اگر کارگران مهاجر در برابر نیروی کار بومی قرار گیرند، می تواند به تهدیدی برای دستمزدها و شرایط کار منجر شود. در این صورت کارفرمایان می توانند بین کارگران بر حسب نژاد، قومیت و زبان شکاف بیاندازند و پایه های همبستگی لازم برای سازمانیابی آنان را تضعیف کنند.

از مبارزه و مطالبات معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران و مزد و حقوق بگیران است!

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

متحدانه برای آزادی کارگران، معلمان و زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمتها مبارزه کنیم!

حق خواهی و مطالبه گری جرم و اغتشاش نیست

صادق

در ۲۴ اسفند در حالی که کارکنان مخابرات مشهد برای چند مطالبه صنفی در این شهر تجمع کرده بودند، مسئولین دولتی به جای بررسی مطالبات معترضین و گفتگو با آنان بر سر خواسته هایشان نیرو های سرکوب را به مصاف آنان فرستادند تا به اعتراض مسالمت آمیز شان پایان دهند و مطالبات به حق شان را با باتوم و ضرب و شتم بدهند و سازمانگران اعتراض آنان را روانه زندان کنند. فرمانده نیروی های اعزامی که با تجهیزات کامل سرکوب مقابل صفوف فشرده کارکنان معترض به بی عدالتی و ستمگری اعزامی صف آرایی و گارد حمله گرفته بودند، ابتدا از معترضین و مردمی که گرد آنان را گرفته بودند خواست که به اعتراض شان خاتمه بدهند و پس از آنکه کسی وقعی به درخواست وی نکرد حلقه محاصره را تنگ کرد و در ادامه آنان را اغتشاشگر خواند و تهدید به محاکمه کرد. رویه ماموران به هیچ روی تازه نبود، یک رویه تکراری همیشگی بود که در عموم اعتراضات مردمی از آن بهره گرفته می شود. فرقی هم برایشان ندارد که معترض کارگر چند ماه حقوق نگرفته باشد، یا بازنشسته خواهان حقوق بازنشستگی، طرفدار محیط زیست یا حقوق بشر، کشاورز هستی باخته اصفهانی یا مالباخته بورس و مادران جانبختگان کشتار ۶۷ و خیزش های دی و آبان. همه معترضین از نظر اربابان قدرت و ثروت، حتی با مدنی ترین شیوه ها اعتراض کنند، اغتشاشگر محسوب می شوند و مستوجب سرکوب و زندان و انواع محرومیت ها هستند!

بسیار خوب گیرم که این بار نیز به وسیله سرکوب و تهدید توانستید، جماعت معترض را متفرق کنید، آخرش چه؟ تا کی می توانید ادامه دهید؟

مگر نه این است با وجود این همه سرکوب و هزینه های کلانی که صرف سرکوب مردم کرده و می کنید دم به دم بر تعداد معترضین و اعتراضات افزوده اید؟

جای دور اگر نخواهیم برویم در همین مشهد اعتراضات کارکنان مخابرات از سال ۹۶ تا کنون دم به دم بیشتر شده اند. اگر سرکوب و زدن اتهام کارایی داشت می بایست امروز روز دیگر شاهد تجمع های این چنینی نمی بودیم. یک تغییر دیگر هم طی این مدت نه تنها در مشهد، بلکه در جای جای کشور در اثر سرکوب اعتراضات حق طلبانه رخ داده است و آن تحول حمایت روز افزون مردم از اعتراضات صنفی کارگری است. این را در همه اعتراضات به وضوح از جمله در هنگام تجمع مدنی و مسالمت آمیز ۲۴ اسفند کارکنان مخابرات هم آنقدر نمایان بود که فرمانده نیروی سرکوب ابتدا از مردم حاضر در محل تجمع خواست که محل را ترک کنند و اگر نروند آنها را هم به جرم اغتشاشگری تحویل دادگاه می دهند تا به مجازات رسانده شود. او سپس همان تهدیدات را علیه کارکنان مخابرات مشهد تکرار کرد.

اما مگر در کجای دنیا تجمع برای درخواست افزایش دستمزد، طبقه بندی مشاغل و تضمین امنیت شغلی که همگی بنا به قوانین موجود هم قانونی محسوب می شود اغتشاشگری تلقی می شود؟ مگر خواسته های کارکنان مشهد و سایر کارکنان مخابرات چیزی غیر از اینها بوده است؟

اعتصاب و تجمع و تشکل حق نیروی کار است. دولت و پلیس و دادگستری باید مدافع حقوق مردم باشند و نه پایمال کننده آن. نیروی امنیتی در واقع می بایست مراقبت می کرد که کسی مزاحمتی برای تجمع کنندگان ایجاد نکند. اما همه چیز در حکومت مدعی عدالت بر عکس است. پلیس بجای تامین امنیت خودش بزرگترین محل امنیت است.

وقتی حق تشکل را از کارگر گرفته اید، قوانین کار را عملاً منسوخ کرده اید، قوانین باقی مانده خودتان را هم هر جا که اندکی نفع تان را کم کند، زیر پا می گذارید و کارتان بجایی رسیده که برای پرداخت منظم دستمزد و حقوق های چند مرتبه زیر خط فقر هم بامبول در می آورید و آن را گرو می گیرید تا کارگر را گرسنه و مطیع مناسبات برده دارانه تان بنماید و وقتی که کارگر اعتراض می کند، او را اغتشاشگر می خوانید و به زندان و اخراج محکوم می کنید باید منتظر گسترش بیشتر اعتراضات باشید.

اعتراضات تا به حال کاملاً مدنی بوده اند و تمایل کارگران و مزدبگیران همچنان بر مدنی ماندن اعتراضات شان است. اما یقین بدانید که اگر به رویه سرکوبگرانه و رفتار استثمارگرانه تا کنونی تان ادامه دهید و همچنان حق و حقوق کارگر را پایمال کنید، باید در انتظار تبدیل اعتراضات مدنی مسالمت آمیز به اغتشاش و شورش باشید.

اعمال بتبعیضات جنسیتی، قومی، مسلکی و مزدی در محل های کار را متوقف کنید!

همه با هم برای آزادی معلمان، کارگران و فعالین مدنی و سیاسی زندانی مبارزه کنیم!

اعتراض کارگران موسسات دولتی علیه افزایش ۱۰ درصدی دستمزد در این هفته از مهمترین رویدادهای کارگری هفته بود. این اعتراض که پس از اعلام درصد افزایش از چند هفته پیش شروع و هر روز دامنه آن وسیعتر می شد نهایتاً موجب عقب نشینی دولت و مجلس و ابطال آن در ۲۵ اسفند گردید.

اعتراضات کارکنان موسسات دولتی علیه دستمزد ۱۰ درصدی

اعتراض کارگران موسسات دولتی علیه افزایش ۱۰ درصدی دستمزد در این هفته از مهمترین رویدادهای کارگری هفته بود. این اعتراض که پس از اعلام درصد افزایش از چند هفته پیش شروع و هر روز دامنه آن وسیعتر می شد نهایتاً موجب عقب نشینی دولت و مجلس و ابطال آن در ۲۵ اسفند گردید.

بنا به گزارش خبرگزاری ایلنا مصوبه مذکور را مجلس در ۲۵ اسفند در حالی که شماری از کارگران موسسات دولتی مقابل مجلس مشغول تظاهرات علیه آن بودند، پس گرفت. آنچه که سبب پس گرفته شدن مصوبه مذکور شد چیزی غیر از اعتراضات پیاپی کارگران نبود. در نتیجه این اعتراضات دستمزد کارگران دولتی به جای ۱۰ درصد ۵۷٫۴ درصد اضافه خواهد شد.

این عقب نشینی که در بدو امر مجلس و دولت با آن مخالفت می کردند در پرتو مبارزات پیگیرانه کارگران میسر شد و معلوم گردید مبارزه خیابانی بی نتیجه نیست. کارکنان دیگر دولت نیز بسیار بعید می نماید که با وجود هزینه های سنگین و فزاینده زندگی و حقوق های غالباً زیر خط فقر با

افزایش اسمی ۱۰ درصد به حقوق هایشان ساکت بمانند. گفتنی است که مخالفت با تعیین دستمزد مصوب شورای عالی کار در میان کارگران مشمول قانون کار هم بسیار گسترده است. زیرا مبلغ اعلام شده یک سوم هزینه سبد خوار وباری است که خود تشکلهای دولتی اعلام کرده‌اند. هزینه سبد آنان ۱۱،۲ میلیون است و تشکلهای مستقل هزینه را ۱۶ میلیون اعلام کرده‌اند. خود شورای عالی کار نیز هزینه سبد خوار وبار خانوار را ۸،۹ میلیون اعلام کرده بود.

امتناع از پرداخت دستمزد و عیدی در آستانه نوروز

در حالی که چهار روز بیشتر به عید نوروز باقی نمانده است گزارشات متعدد منتشر شده در رسانه‌ها پر است از اعتراض کارگرانی که ماه‌هاست دستمزد‌ها را ناپدید و حقوق‌شان را به آنان پرداخت نکرده‌اند. کار پرداخت نکردن حقوق‌ها به شرکت‌های پتروشیمی و پتروشیمی‌ها نیز کشیده شده که اعتراضات و اعتصابات متعددی را علاوه بر شرکت‌های نفتی و پتروشیمی در شهرداری‌ها و موسسات دیگر سبب گردیده.

نهادهای قانونی ذریب‌همچون ادارات کار و استانداری‌ها نیز نه تنها کوچکترین تلاشی برای احقاق حق کارگرانی که معطل‌ان شب‌شان شده‌اند نمی‌کنند، بلکه با گسیل نیروهای سرکوب به مصاف معترضین سعی می‌کنند آنان را وادار به تمکین و دست‌کشیدن از اعتراض کنند.

صف آرای کارکنان مخابرات و نیروهای سرکوب در مشهد

اعتراضات بازنشستگان و شاغلین مخابرات که در هفته گذشته و با نزدیک شدن عید و موج فزاینده گرانی‌ها در بسیاری از شهرها و مراکز استانها شدت کم سابقه‌ای پیدا کرده بود در این هفته نیز در برخی شهرها ادامه پیدا کرد. نگرانی از دامنه دار شدن اعتراضات موجب گسیل نیروهای سرکوب در مشهد به مصاف زحمتکشانی شد که گناهی جز طلب حقوق‌شان نداشتند.

در این مصاف نا برابر کارگران معترض بر خلاف نیروی ویژه سرکوب سلاحی به غیر از مشت‌های گره کرده نداشتند. ماموران معترضین و مردمی را که از آنان حمایت می‌کردند متهم به اغتشاش‌گری و تهدید به محاکمه کردند تا بتوانند سرکوب‌شان را به زعم خویش موجه جلوه دهند.

تجمع‌های اعتراضی بازنشستگان صنعت نفت در چهار شهر

بنا به گزارش کانال تلگرامی شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، بازنشستگان صنعت نفت در ۲۳ اسفند بطور همزمان در شهرهای شیراز، تهران، اصفهان، و شاهین شهر با برگزاری تجمع‌هایی خواستار، بهبود مستمری‌ها، پرداخت معوقات ۱۰ درصد سال ۹۹، پیگیری وضعیت همکاران بازنشسته مشمول قانون بازنشستگی پیش از موعد و همسان سازی حقوق بازنشستگان و بازماندگان با شاغلین شدند. این شورا نیز حمایت خود از مطالبات بازنشستگان را اعلام کرده است.

گفتنی است که رانندگان پتروشیمی آبادان نیز در ۲۳ اسفند در اعتراض به بی‌پاسخ ماندن مطالبات‌شان و امتناع مدیریت از پذیرش آن تجمع کردند.

کارگران شرکتی شهرداری تبریز خواستار استخدام رسمی شدند

کارگران شرکتی شهرداری در تبریز ضمن اعتراض نسبت به شرایط مزدی و کاری خود خواستار تغییر قرار داد‌های کاری خود از شرکتی به رسمی شدند. کارگران می‌گویند کار آنان ماهیت

مستمر و دائمی دارد و شهرداری همواره به کار آنان نیاز دارد و هیچ دلیلی ندارد که شهرداری مستقیماً آنان را به استخدام خود در نیاورد. تامین امنیت شغلی و تصویب قانونی که امنیت شغلی کارگران را ضمانت نماید از خواسته های دیگر کارگران پاکبان و سبز بان شهر تبریز است. این کارگران که بنا به نوشته خبرگزاری ایلنا تعدادشان ۱۷۵۲ نفر است، برای ۲۷ شرکت پیمانکاری در ۱۰ منطقه شهرداری تبریز کار می کنند.

ایلنا به نقل از کارگران معترض نوشت: "رفع تبعیض و بی عدالتی، یک خواسته قانونی است؛ وقتی ما برای شهرداری تبریز کار می کنیم، چرا قراردادمان مستقیم نیست و بخش زیادی از درآمد ماهانه مان به شرکتهای تامین نیرو و واسطه ها تعلق می گیرد" گفتنی است که مجلس تحت فشار فزاینده کارگران شرکتی و پیمانی طرحی را تحت عنوان ساماندهی نیروی کار دولتی مدتهاست تهیه و با وعده استخدام کارگران پیمانی و شرکتی تهیه کرده اما از قرار دادن آن در دستور بررسی مجلس تعلل نموده و با وجود فشارهایی که از طرف کارگران و کارکنان غیر رسمی برای تصویب آن می شود، به نظر نمی رسد ره به جایی ببرد.

اعتراض کارگران شهرداری تبریز نیز از این دست اعتراضات محسوب می شود. این در حالی است که اگر کارگران فاقد اهرم سندیکایی باشند، نمی توانند به وسیله اعتراضات پراکنده فشار کافی برای تغییر قوانین در جهت بهبود حقوق شان به دولت و کارفرمایان وارد کنند. بهمین خاطر است که اعتراضات پراکنده تا کنونی کارگران غیر رسمی برای رسمی شدن به جایی نرسیده است.

ادامه اعتراضات بازنشستگان در یکشنبه های اعتراضی

تجمع های اعتراضی خیابانی بازنشستگان که غالباً در یکشنبه هر هفته برگزار می شوند در یکشنبه این هفته ۲۲ اسفند نیز ادامه پیدا کرد. بازنشستگان فولاد و تامین اجتماعی در یکشنبه این هفته نیز در شهرهای مختلف از آن جمله در، اصفهان، اهواز، رودسر و تبریز برای اعتراض به خیابان آمدند و مقابل دفاتر صندوق های بازنشستگی فولاد و تامین اجتماعی تجمع کردند. گفتنی است که بازنشستگان که مانند کارگران از افزایش ناچیز حقوق و مستمری های خود به شدت برآسفته هستند، نسبت به مصوبه شورای عالی کار نیز اعتراض کردند.

احتمال اینکه بازنشستگان کشوری نیز بار دیگر به دلیل نارضایتی شدید از حقوق بازنشستگی شان و سنگینی هزینه های زندگی به بازنشستگان تامین اجتماعی و فولاد بپیوندند بسیار بالاست.

صدور یک میلیارد وثیقه برای نماینده کارگران شهرداری کوت عبدالله

کارگران شهرداری کوه عبدالله ماه هاست که دستمزدشان را نداده‌اند و به هر نهاد دولتی هم که مراجعه کرده‌اند، کسی به فریادشان نرسیده است. اعتصاب و اعتراضشان نیز تا کنون بی نتیجه مانده است. در ۲۳ اسفند کارگران تصمیم گرفتند، نماینده‌گانی را جهت پیگیری مطالبات پرداخت نشده‌شان انتخاب و آنان را به مسئولین ذیربط معرفی می‌کنند. یکی از نمایندگان بلافاصله توسط بازرسی فرا خوانده می‌شود و به جای مذاکره بازداشت و برای او یک میلیارد قرار وثیقه صادر می‌کنند. ت

صورش را بکنید کارگری را که چند ماه است حقوق اش را به او نداده‌اند به دلیل درخواست طلب مزدی اش بازداشت و برایش چنین وثیقه‌ای سنگینی هم تعیین می‌کنند!

ادامه اعتراض دستمزدی کارکنان جهاد کشاورزی

کارکنان جهاد کشاورزی گهگیلویه و بویر احمد در ۲۴ اسفند دو باره در اعتراض به قطع فوق العاده شغلی و افزایش ناچیز ۱۰ درصد حقوق تجمع و خواستار پرداخت فوق العاده شغلی و افزایش حقیقی حقوق خود متناسب با تورم و رفع تبعیض مزدی شدند. گفتنی است که اعتراض در میان کارکنان دولت نسبت به افزایش ۱۰ درصد حقوق کارکنان در سال ۱۴۰۱ بسیار وسیع است و تا کنون نیز اعتراضاتی توسط گروه‌های کارمندی علیه افزایش ناچیز حقوق انجام شده است. کارکنان جهاد کشاورزی در ۱۹ اسفند در مراکز استانهای اصفهان، کرمانشاه، قم، کرمان، لرستان و چهار محال بختیاری نیز بهمین خاطر اعتراض خیابانی کردند به نظر می‌رسد اگر تجدید نظر در این خصوص انجام نشود اعتراضات در این زمینه تداوم و افزایش پیدا کند.

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

دولت موظف است به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت نماید!

راه رهایی زحمتکشان از فقر و بی حقوق در همه حال اتحاد، همبستگی و سازمانیابی است!

حضور همسر و فرزندان معلم زندانی #اسماعیل_عبدی
و فعالان صنفی معلم در لحظه تحویل سال در جلوی ندامتگاه مرکزی کرج

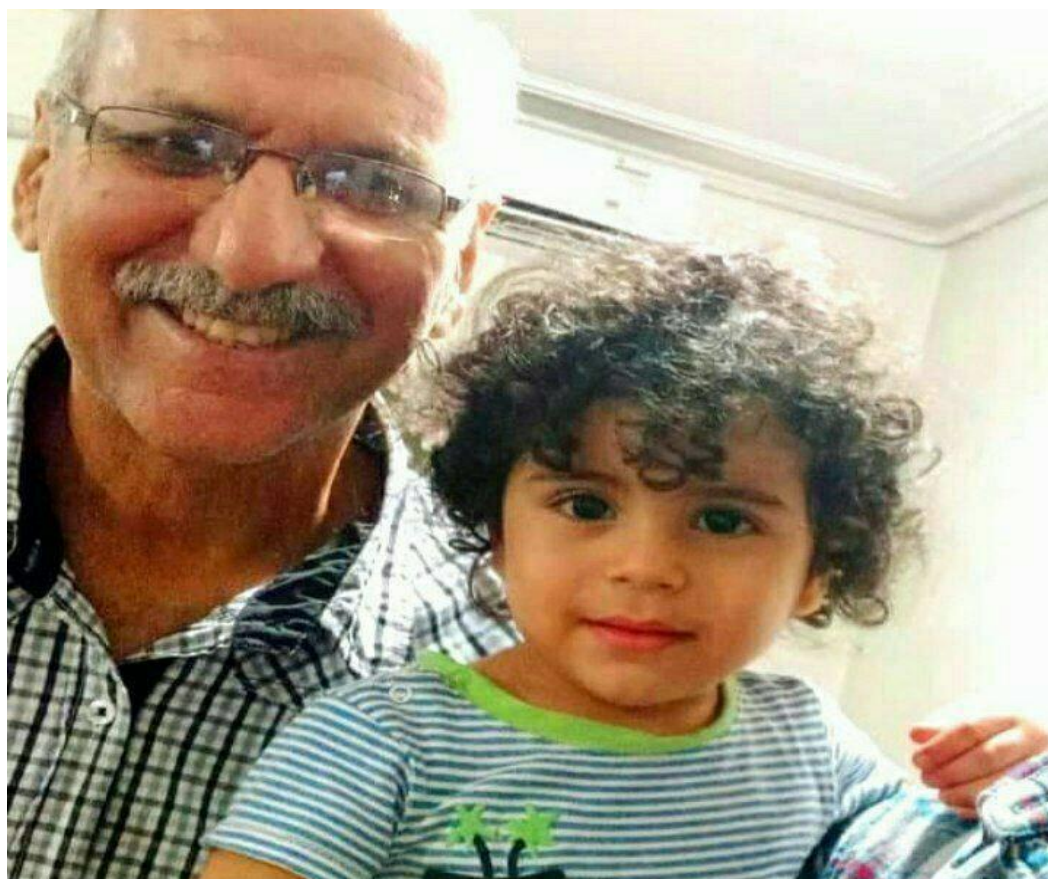

به_یاد_آر#

در حالی به استقبال نوروز می‌رویم که زنان معلم در حبس هستند. زنان شجاعی چونناهِید_فتحعلیان، #زینب_همرنگ، #عالیه_اقدام‌دوست، #معصومه_عسگری و

#هاله_صفرزاده که تن به شرایط موجود ندادند و برای تحقق آزادی و برابری رنج زندان را به جان خریدند

:شاپور احسانی‌راد، زندانی سیاسی در پیام آخرش شرایطش را چنین بیان کرد
هستم و حقوق خودم و هم‌طبقه‌ای‌هایم را [کارگر#](#) زندان رفتن من به خاطر این است که
طلب کرده و برای آن ایستاده‌ام

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>